

KONYA

HALKEVİ AYLIK KÜLTÜR DERGİSİ

YIL XIII

KASIM—ARALIK—1949

SAYI: 133—134

Mevlâna Celâleddin Rûmî'nin

676 ncı Ölüm Yılı

(17 / Aralık / 1949 günü akşamı Hal-
kevinde yapılan törendeki konuşmalardan)

Konuşan : Öğretmen Necati Elgin

Çok muhterem dinleyicilerimiz,
Konya'nın dünkü ve bugünkü ci-
han şümül şerefinde en büyük payı
olan Hazreti Mevlâna Celâleddin Rû-
mî'nin fanî hayata vedasının 676 ncı
yıl dönümünün bir tahattürüsü yap-
mak üzere toplanmış bulunuyoruz. Bu
mevzuda bir konuşma yapmağımı i-
çin Halk Evi Başkanı S'ayın
Üstadımız taraflarından vazifelen-
dirildiğim zaman büyük bir hicap
içinde kaldım. Böyle bir konuşma de-
ğil Hazreti Mevlâna'nın mübarek ad-
larını telâffuz etmeğe dahi en ufak
maddî ve manevî iyakatım olma-
dığını huzurunuzda itiraf etmeyi en
haklı bir borç bilirim. Bu ulvî ve ci-
han şümül ve ilmi kudretlerin en ke-
mal sahibi zatın varlığı hakkında söz
söylemek benim için bir tecasür ola-
cağı muhakkaktır. Molla cami gibi
şarkın en büyük mutasavvuf ve ilim
sahibi, içtihat rûknü bir zat, Mevlâ-
na'nın mânevî huzurunda aciz ve ep-
kem kalmıştır. Böyle bir zatın şaşkın-
lığı karşısında fakir'in ne durumda
kalacağını tahminden acizim. Ve fa-
kat bazı zaruretlerin zuhuru dolayısı-
yla muhterem Başkanımızın yüksek
emirlerine mütatavaad ederek bu kut-
sal vazifeyi almış bulunuyorum.

Bu güne deyin Hazreti Pîr Des-
gir hakkında yazılmış eserlerin bazı-
larından ve biyografik telifattan kud-
retim nisbetinde istinsah ederek hazı-
rlandım.

Mevlevî tarikatı mensuplarıyla
halk arasında Molla Hünkar diye anı-
lan Mevlâna hakkında şimdiye kadar
yapılmış tetkikler pek fazla olmadığı
gibi bunlar daha ziyade mistik bir gö-
rüfle yapılmış ve şarkın büyük sima-
sının sosyal sahadaki rolü etrafında
geniş araştırmalara pek girililmemiş-
tir.

Anadolu Selçukîleri Moğol tazav-
vumu altında kıvrılır ve bir takım
manevî bozukluk havası içinde ken-
dine bir kurtuluş yolu ararken Mev-
lâna'yı bulmuştur. Mevlâna orta çağ
şark âleminin sadece manevî bir mür-
şidi değil aynı zamanda anadolu hal-
kının siyasi ve içtimai sahada duydu-
ğu ızdırabın ifadesidir. Mevlâna hak-
kında en geniş biyografik malûmat
Ahmet Eflâkî dedenin Menakibül Ari-
fini ile Menakib-i Feridun Bîdi Ahmet
Sipehsâlâr da ve Mevlâna'nın büyük
oğlu Sultan Veled'in İbtidanamesinde
bulunmaktadır. Hicri 604 senesi Re-
biyyü'l evvel ayının 6 sında ve Milâ-
dî 1207 senesi 30 Eylül'ünde Mavera-
ünnehir'de Âmuderya ırmağının civa-
rındaki (Belh) şehrinde doğan Mevlâ-
na Celâleddin baba tarafından İslâm
dünyasının ilk halifesi Hazreti Ebu
Bekire dayanmaktadır. Buna dair Şe-
cere Abidin Paşanın Mesnevi tercü-
mesi mukaddemesindedir. Bu Şecere-
yi kaydı ihtiyatla karşılayanlarda var-
dır. Hazreti Mevlâna Türk olduğunu
söylediği gibi Türkçe şiirlerde yazmış

olması bu kanaati sağlamaktadır. Mevlâna Celâleddin Rûmî asil bir ilim ailesine mensuptur. Bazı rivayetlere göre babası Sultanül Ülema Bahaddin Muhammed Veled'in Tarikat Şeceresi Ahmet Gazeli'ye kadar çıkar. Kendisini yetiştiren (Necmeddin Kübra) dır. Annesi Belh emiri Rûkneddin kızı Penses Mü'mine Hatundur. Sultanül Ülema Bahaddin Veled'in Belh'de ilmî fazileti itibariyle Harzemşah Kutbuddin Muhammed'in nüfuzuna yakın bir vaziyet alması ve meşhur tefsir sahibi Fabrettin Râzi'nin Sultanül Ülema aleyhinde Harzem hükümdarına yaptığı hasûdane telkinler Bahaddin Veled'i hükümdarın nazarında rakib ve tehlikeli bir vaziyette göstermişti, nihayet Kutbuddin Muhammed'in imalı sözleri üzerine Bahaeddin Veled yurdunu terkle Bağdat, Şam, Hicaz ve Erzincan'a uğrayarak Lârende'ye yani Karaman'a gelip yerleşmişti. Bu göç hâdisesi Hicrî 618 Miladî 1220-1221 seneleri arasındadır. O zaman Mevlâna 14 yaşlarında idi. Sultanül Ülema daha yolda iken Moğol istilâsının Belh'i harap ettiğini haber almıştır. Sultan Veled'in iptidanamesine Bahaeddin Veled hac farizesini ifa ettikten sonra (Rum) a gelmiştir.

Hazreti Mevlâna'nın 18 yaşlarında Hoca Şerafeddin Lalayi Semerkandinin kızı Gevher Hatunla Lârende'de evlendiği rivayetine bakılırsa bu şehirde bir müddet kaldıkları kabul edilebilir. Sultanül ülemânın ilmi fazlı zühtü tekvası Selçuk hükümdarı İnci Âlaeddin Keykûbatın kulağına gidiyor. Bahaeddin Veled'i Konyaya davet ediyor. Bizzat Sultan Âlaeddin ve Selçuk üleması onun vaizlerine devam ediyorlar. Başına müridler toplanıyor. Bu, iki sene devam ediyor. Hicrî 622 Miladî 1224 tarihinde Bahaeddin Veled vefat edince yerine Hazreti Mevlâna geçiyor. Mevlâna daha önceleri kuvvetli bir ilim muhiti içinde büyüyordu. Sadreddin Konevi, Si-

raceddin Ürmevi, Şemseddin Mardinî, Bürhaneddin Tirmizî ve daha asrın diğer büyük ve müteşerriğ alimleri Konya'da bulunuyorlardı. Babasının ölümünden sonra malûmatını genişletmek maksadıyla Halep'de Hallâviye ve Şam'da Makdemiye medreselerinde tedrisat yapan ve o zamanın şöhretli âlimleri ve başta Mevlâna'nın hocası Kemaleddin Adim, Şeyh Ekber Muhiddinî Arabî, Sadreddin ve Osman Rûmilerin yanına koştu. Burada zahir ilimleriyle beraber tasavvufu da meşgul oldu. Konya'ya döndüğü zaman Mevlâna artık şark ilim hayatının parlak bir yıldızı haline gelmişti. Şam'da İbrani dilini öğrendiği gibi Rumcayı bildiği anlaşılmaktadır.

Mevlâna; bir din alimi sıfatıyla vaaz ve nasihatlerde bulunuyor aradan bir sene geçiyor, Bahaeddin Veled'in eski müridlerinden Seyid Bürhaneddin Mühakkik Konya'ya şeyhini ziyarete geliyor. Fakat şeyhi hayatta değildir. Ounun irşada muhtaç oğlu Mevlâna vardır. Bundan sonra Mevlâna'yı Seyyid Bürhaneddin'in müridi olarak görüyoruz. Bu dokuz sene Seyid Burhaneddin'in tasavvufu irşad ve tekiini altında Mevlâna bir mutasavvuf olarak yetişiyor. Şam'da Şeyh Ekber Muhuddin Arabî ile görüştüktan sonra da devrine ve muhitine göre artık tekemmül etmiş bir haldedir. Bu seyahatlerden avdetinde Kayseriye de uğruyor. Seyid Burhaneddin Kayseride vefat ettikten sonra Mevlâna Konya'ya geliyor. Beş seneye yakın bir zaman medresede fıkıh ve dinî ilimler okutmakla meşgul oluyor. Bir çok mürid ve talebesi vardır. Oğlu Sultan Veled'in rivayetine göre on binden fazla memleketin üleması onu bir peygamber gibi tebcil ediyor. Müessir ve cazibeli vaizleriyle memleketi avuçunun içine almış bir vaziyette, zamanın büyük âlimi ve mürşidi geniş yelli cübbesi ülema sarığı ile memleke-

tin büyük bir zâhidi ve âlimi, Bu hal Hicri 642 senesi Cemaziyelahtiresine kadar devam ediyor.

Şems'i Tebrizi Konya'ya geliyor ve Mevlâna ile görüşüyor. Şems'i Tebrizi Şamseddin Muhammed Ali bin i Melik Dad büyük meşayihden Şeyh Ebu Bekir Sele Bafın mürididir. Şeyh Ebu Bekir Kibar evliyadan kalblerdeki esrarı keşfetmekte zamanının tek şahsiyeti, Şamsi Tebrizi işte bu şeyhin yanında yetiştikten sonra seyahate çıkıyor birçok şehirleri dolaşıyor. Zamanının manevi ve tasavvuf sahibi büyük simalarla görüşüyor. Epey müddet Halep'de kalıyor. Hatta bir rivayete nazaran Mevlâna ile ilk defa Şam'da buluşuyorlar, fakat bu mülakat bir kaç dakika devam etmiş Acaba Şems-i Tebrizi niçin bu kadar meşayih ile görüştüğü halde kendisine bir ruh yoldaşı bulamamıştı. O, kendi mertebesinde bir ruh istiyordu, onu arıyordu. Nihayet aradığını Konya'da buldu. Şems, Konya'ya geldiğinde 60 yaşında olduğuna nazaran 582 senesinde doğmuş olacaktır. Tasavvuf yolunda çok ilerlemiş vecidli ve çok imanlı, zahiri kayıtlardan sıyrılmış, pervasız ancak kendi ruh ve keşfine karşı mes'uliyet duyan harikulâde nafiz bir seyyah derviş idi. Bir gün bir Şeyh Pesd'da iclâs ediliyordu. Bir çok şeyhler âlimler ve hekimler o mecliste hazır idiler. Muhtelif ilmi bahisler münakaşa ediliyor herkes fikrini te'yid için hadis naklediyor, büyük âlim ve şeyhlerin sözleri ortaya atılıyor, bir köşede mürakabe halinde olan Şems'i Tebrizi yerinden fırlayıp bağılıyor (Ne zamana kadar başkalarının sözlerini naklederek öğüneceğiz. İçinizden bir kişi çıkmıyor ki Rabbinden kalbime şöyle ilham olundu diye söze başlasın. Bu hadis, tefsir, hikmete dair söyledikleriniz o zamanın büyük insanlarının sözleri, onlar, kendilerine ait hal ve makamdan bahsetmişlerdir. Siz bu za-

manın adamlarısınız, sizin söyleyeceğiniz sözünüz yok mudur?) Şu hâdise Şems'i tavsife en iyi misaldir. Hazreti Şems Konyaya gelip Şekerciler hanına iniyor. Mevlâna ile konuşmalara devam ediyor. Biz büyük Mevlâna'yı şimdi buluyoruz. O, bütün kuvvetleri gizli bir hazine idi, bir anahtara muhtaçtı, bir cephane idi kivilcim bekliyordu. Bu hazine açıldı, bu cephane infilâk etti, tamamen başka bir âleme girmişti, Şems'den ayrılmıyordu, müridlerini, talebelerini artık terketmişti. Şems âlemine çekilmiş güneş gibi dönüyor, yanıyor, yana yana dönüyordu. Büyük vecd Mevlâna'da semâ şekliyle tezahür ediyordu Konyalılar büyük âlimin nasıl olup da serseri bir dervişe böyle bağlandığını kendilerini ihmal ettiğini bir türlü anlamıyor fena halde kızıyorlardı. Başta Sadreddini Konevi olmak üzere Sıraceddin Örnevi, İzzeddin Sivasî, Abdülmümin Takadi gibi şehrin maruf ilim simaları Mevlâna'nın bu hayat tarzını ve zaman zaman Semâ edişini hoş görmiyerek, hatta semâ bid'at sayarak kendisini tenkide başladılar ve Şems hakkında türlü türlü dedikodular yaptılar. Hatta bunlar arasında Mevlâna'nın oğlu Alâeddin Çelebi de bulunuyordu.

Bu Şems kimdir ki şeyhimizi ırmak bir çöpü sürükler gibi bizden aldı götürdü diyorlardı. Doğrudur. ırmak bir çöpü sürükler gibi Şems Mevlâna'yı sürükledi. Bu seyyah derviş 643 senesi Şevval'inin 21 inci Perşembe günü Mevlâna'nın ısrarlarına rağmen Konya'dan kalkıp Şam'a gitti. Mevlâna daha derin bir ızdıraba düştü. Bir an huzur yokdu Ona suzışli mektuplar gönderdi. Oğlu Sultan Veled'in yanına 20 kişi vererek Şam'a gönderdi. Tekrar Şeyh'i Konya'ya getirdi. Bu defaki mülakata da yine halk tahammül edemedi. Mevlâna'ya divane Şems'e sihirbaz dediler, Şems'i ölümle tehdit ettiler nihayet

Şems ortadan kayboldu. İçinde Mevlâna'nın oğlu Alâeddin çelebinin de dahil olduğu bir zümre tarafından öldürüldü rivayeti pek doğruya benzermiyordu. Mevlâna Şems'in öldürüldüğüne veya ölümüne bir türlü inanmıyordu ve bunu iddia edenlere:

(O ebedî dirinin öldüğünü kim söylüyor, kim söylüyor ki o ümid güneşi ölmüştür. O güneş düşmanı damın üstüne çıkmış, gözlerini kapamış da onun için güneş öldü) diyor.

Mevlâna Şam'a gidiyor, arıyor fakat yok. Bu hasretini terennüm ediyor. İşte 9600 beyitli Divanı Kebir bu vecd aşkın, bu derin hasretin ifadesidir. Her zaman ve her yerde Şems'den bahsedilmesini istiyor. "Ona Şems'i Şam'da gördüm gibi yalan haber getirenler olurdu,, O, inanmak ister inanır, üstünde başında ne varsa bu müjdeciyeye verirdi, bu yalandır dedikleri zaman ben yalan habere sarıgımı, feracemi verdim, doğru olsaydı canımı verirdim derdi. Şems, her türlü kaydın fevkinde idi. Bağdad'da büyük mütasavvıf şairlerden ve şeyhlerden (Evhadeddin Kirmani) ile buluştuğu zaman şeyh Evhadeddin'e "Ne âlemdesin,, diye soruyor. Şeyh: Ayı leğen içinde sayrediyorum cevabını veriyor. Şemseddin: Ensende çıban mı çıktı? Neye gök yüzünde yerinde görmüyorsunuz? Deyince Evhadeddin vecde kapılıp ben sana hizmet etmek, mürid olmak isterim diyor. Şems, sen bizimle arkadaşlık edemezsin diyerek red ediyorsa da Evhadeddin ısrar ediyor. Şems, ek âlâ, Bağdad pazarında benimle şarap içermisin, hayır içemem, bana halis şarap getirebilirmisin, hayır getiremem. Peki ben içerken yanımda bulun? Hayır bulunamam. Şems, hiddetle bağırıyor: Haydi erlerin huzurunda fazla durma.

Şemseddin böyle bir dervişidi, onun âlemi başka bir âlem idi. Bu âlem akıl ve sırrın kolay kolay eremeyece-

ği ruhi bir halettir. Mevlâna ile tam kemal zamanında karşılaşmıştı, Mevlâna'nın büyük ruhu, belki değil hatta muhakkak ondan daha çok ileride idi. Lâkin kendini birçok zincirler bağlıyor, onları kırıp parçalayamıyordu. Belki ufak bir müdahale bekliyordu. Bu ufak müdahaleyi yapan Şems'i Tebrizi yine rivayete göre şeyhinin emriyle Konya'ya Mevlâna'ya ırşada gelmişti. Şems'in hayatının geçiş tarzına bakılırsa buca buca kendini anlayabilecek bir ruh arıyordu. Şems büyük mertebesini hazmetmiş o iman ile ruhunu doyurmuş, kuvvetlendirmişti. Her halde hai ve tavırında bir çok şeyler görmüş, geçirmiş, bir çok büyük şeyhlerle düşüp kalkmış olgun bir insan müşahede ediliyordu. Böyle cazibeli, bilgili, imanlı bir şahsiyet işte Mevlâna'nın karşısına çıkan Şems, Mevlâna'ya bir kılıf kaldan başka bir şey olmayan kitaptan ayırıp ruhunu okumaya sevkeden, ona ruhanî vecdin sonsuz ufuklarını açan, büyük âlimi bir çılgına döndüren, onu müridlerinden, talebesinden hatta evlâdü ayalinden ayırıp kendine hasreden sokaklarda bir meczup gibi semaâ ettiren bir derviş idi. Mevlâna kâinatın büyük raksına uyarak, aşk içinde yana yana dönerek Şems'in pervanesi oldu. Onun ateşi içinde yandı. (Sonsuz fezaya atıldığı andan beri güneş böyle pervane görmemiştir) diyen Sayın Profesör Ali Nihat Tarlan, Mevlâna Celâleddinin sırrı âlemde gizli kalmıştır. Kimse onu keşfedemedi. Demekki bu sırta Şems de erişememiştir. Şems Tebrizi Mevlâna'ya ateşledi. Fakat öyle bir infilâk karşısında kaldı ki onun alevleri içinde kendi de yandı. Çünkü: Mevlâna, Şemseddine erişemediğine teessüf eden Bedreddin Vele'de "Eğer hazreti Şemseddine yetişemedinse babamın mukaddes ruhuna yemin ederim ki her tüyünde binlerce Şemseddin Tebrizi asılı bulunan birine detiştin,, Demişti. Şems Tebrizi

zi'nin gaybubetinden sonra Mevlâna artık irşad vazifesine devam edemedi, pek perişan halde idi. Ümmî bir kuyumcu olan Salâhaddin Zerkubi Konevi'yi kendi yerine şeyh tayin etti. Sonra kendisi sema ve raksa düştü, bir yerlerde duramadı. Şems'in yerini şimdi Salâhaddin işgal ediyordu. Mevlâna bütün muhabbetini şimdi ona vermişti. Salâhaddin'in kızı Fatma hatunu oğlu Sultan Veled'e aldı. On sene bu hal devam etti. Divanı Kebirde Salâhaddin namına 71 gazel vardır. 657 Hicri tarihinde Salâhaddin ölünce onun yerine Hüsameddin Çelebi İbnî Ahî Türk geçti, Hüsameddin Çelebi'yi çok sevdi. Didaktik eseri olan 26000 beyitli Mesnevi'yi, Hüsameddin Çelebi, şeyhinin tükenmez hazineye benzeyen ruhundan çekip çıkarmıştır. Mevlâna'yı derin bir sevk ve heyecan içinde bu esere sevkeden, geceleri sabahlara kadar huzurunda oturup söylediklerini zapteden Hüsameddin Çelebidir. 657 ile 660 seneleri arasında başladığı bu esere Mevlâna hayatının son senelerine kadar devam etmiştir.

Mevlâna kendi hayatını şöyle hülasa eder: (Ham idim, piştim, yandım.)

Seyyid Bürhaneddin ile buluşmaya kadar Mevlâna ham idi. Seyyid Bürhaneddinle geçirdiği zühd ve riyazet seneleri onu pişiriyor, Şems Tebrizî onu yakıyor.

Rivayetlere nazaran Mevlâna sarı yüzlü ve mariz denecek şekilde zayıf idi. Bir gün hamamda zayıf vücuduna acıyarak, "bütün ömrümde kimseden utanmamıştım, fakat bu gün bu zayıf vücudumdan utanırım," demiştir. Bu sararmış ve zayıf bünyede öyle bir nûru heybet varmış ki, gözler o kadar keskin ve çekici imiş ki kimse dikkatle yüzüne bakamamış.

Merhum Profesör Ragıp Hulûsî Avrupadan döndüğü zaman kendisinden Mevlâna hakkında müşteriklerin fikirlerini soran muhterem Profesör Ali Nihat Tarlan'a şu sözleri söyle-

miştir: "Onların fikrince küreî arz üzerine Mevlâna'dan daha büyük bir insanın ayakları basmamıştır."

Mevlâna'nın manzum eserleri: Divanı kebir, Mesnevi, Rubaiyat.

Mensur eserleri ise: Fih Mafih, Mektûbad, Meclisi Seb'a isimlerini taşır.

Mevlâna hastalığının son gününde yanından hiç ayrılmayan oğlu Sultan Veled'e, o gün kendini iyi hissettiğini söyleyerek istirahat tavsiye ettikten sonra şu mealin gazelini söylemiştir:

"Sen git geceleri rahatsız olan beni; bu biçareyi yalnız başına bırak. Biz gece sabahlara kadar yalnızca çirpnan sevdâ dalgasıyız. İstersen gel lûtf et. İstersen, git, cefa et. Güzel yüzlerin şahı için ahde vefa vacip değildir. Ey soluk yüzlü aşık, sen sabret vefakâr ol. Bizi gücenerek öldürenin gönlü taş gibidir. Bizi öldüren kanımızın bahası için hiç bir tedbir söylemiyor. Bu derde ölmekten başka çare yok, o halde buna deva bul diye ben nasıl söylüyeyim. Dün gece rüyamda aşk mahallesinde bir ihtiyar gördüm. Başıyla işaret ederek bizim tarafa gel dedi. Gerçi bu yolda ejderha varsa da zümrüt gibi bir aşk da var. İşte o zümrüdün parıltısıyla ejderhayı defet. Artık kâfi. Ben kendimde değilim. Eger sen hüner göstermek istersen Ebu Ali'nin tarihini söyle. Ebu Ali'nin tembihlerinden bahset."

Sayın Profesör Dr. Feridun Nafla Beyin fakire lûtf buyurdıkları bir Rûbai tercümesinde Hazreti Mevlâna şöyle buyurmaktadır:

Hem görüyorum hem görmiyorum uykuda ki göz gibi
Hem susuyorum hem konuşuyorum kitap-taki yazı gibi
Hem gizliyim hem aşikârum gül suyundaki koku gibi
Hem duruyorum hem koşuyorum özengideki ayak gibi

Hazreti Mevlâna'nın sandûkasının

etrafında hâk edilmiş gazellerden bazılarının tercümeleri :

1 — Öldüğüm gün benim tabutumu omuzlar üzerinde gider gördüğün zaman ben de çıktığım ve gördüğüm bu âlemlerin bir derd bulunur sanma.

2 — Cenazemi gördüğünde benim için ah ayrılık, ah ayrılık Celâleddin nimetler zevkinden ve yâranla ülfet neşfesinden uzak düştü deme, vuslat ve saadet lezzetine asıl o gün kavuşacağım.

3 — İndiğini gördüğün bir şeyin mutlaka çıktığını da göreceksin. İnip batmak güneşle, ayın tekrar çıkıp görünmelerine zarar verebiliyor mu?

4 — Hangi kabiliyetli bir dane kabiliyetli olan bir yere düştü de tekrar bitip büyümedi. Topraklara saklanan kıymetli ve liyakatli insan öyle bir mukaddes dane için sen bu tekrar zü-

hür ve kemale ermek keyfiyetini niçün muhal zannediyorsun?

5 — Benim ruhum bir kere uçarak bir an içinde Tebriz'li Şemseddin'in bulunduğu burca eriştikten sonra bir daha oradan avdet etmez.

Sayın Profesör Dr. Feridun Nafiz Uzluk, menâkıp kitaplarından edindiği malûmata istinaden Mevlâna'nın hastalığının (İltihab-ı Şefâf-ı dahili-i kalb) olduğunu buyurmaktadırlar. Hazretî Mevlâna 672 Hicri senesi Cemaziyela-hiresinin 5 inci Pazar günü ve Milâdi 1273 senesi 17 Aralıkda bu fânî âleme gözlerini kapamıştır.

Faydalandığım eserler :

Sayın Profesör Dr. Ali Nihat Tarlan'ın "Mevlâna" adlı eserinden.

Konya Halkevi "Konya Dergisi" özel sayıdaki yazılardan,

Ziya Sakir "Hazretî Mevlâna" adlı eserinden, Menkip tercümelerinden...